

Minister Klimatu i Środowiska

DIŚ-VI.0500.1.2026.PM
4518232.18687182.15047282
Warszawa, 31-08-2026

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację Posła Piotra Górnikiewicza (znak: K10INT19076)
Temat: w sprawie skutków deregulacji Prawa ochrony środowiska (UDER44) dla organów samorządowych, przedsiębiorców w Małopolsce oraz efektywności kontroli ochrony środowiska.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją nr K10INT19076 Posła Piotra Górnikiewicza przekazuję odpowiedź w zakresie kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska.

1. Czy Ministerstwo Klimatu i Środowiska przeprowadziło analizę gotowości organów samorządowych — starostw i urzędów marszałkowskich — do wydawania pozwoleń zintegrowanych dla instalacji LNG i energetyki jądrowej po przywróceniu im właściwości? W szczególności: czy starostwa powiatowe w Małopolsce, w tym Starostwo Powiatowe w Tarnowie, posiadają kadry z odpowiednimi kompetencjami do wydawania pozwoleń zintegrowanych dla tego typu instalacji?

Przewidziane do uchylenia przepisy wprowadzone zostały na mocy ustawy z dnia 14 kwietnia 2023 r. o zmianie ustawy o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 877) oraz ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1890, z późn. zm.).

U podstaw wnioskowanej w projekcie UDER44 zmiany art. 378 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.), dalej jako: „ustawa Poś”, leży chęć przywrócenia stanu prawnego sprzed, nazbyt pochopnej, nowelizacji z 2023 r. i powrotu do ogólnie obowiązujących reguł, zgodnie z którymi organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego dla instalacji podlegających pod ten obowiązek będzie starosta, marszałek lub Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska, w zależności od lokalizacji i skali prowadzonej w nich działalności.

Przedmiotowa propozycja legislacyjna nie nakłada zatem na organy ochrony środowiska całkowicie nowych obowiązków w zakresie wydawania pozwoleń zintegrowanych. Wynikiem jej wdrożenia nastąpi powrót do rozwiązań normatywnych istniejących przed 2023 r.

Należy mieć na uwadze, że derogowany przepis art. 378 2ab ustawy Poś, w aktualnym brzmieniu, ustanawiający właściwość ministra właściwego do spraw klimatu do wydawania pozwolenia zintegrowanego dotyczy wyłącznie dwóch rodzajów instalacji, tj.:

- 1) instalacji, o której mowa w art. 201 ust. 1 ustawy Poś, wchodzących w skład obiektu energetyki jądrowej w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2025 r. poz. 1156);
- 2) instalacji regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, o której mowa w art. 38 pkt 2 lit. zk ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2025 r. poz. 1222).

Pragnę wyjaśnić, że przepis art. 378 ust. 2ab pkt 1 ustawy Poś w obecnie obowiązującej wersji bynajmniej nie określa wymogu uzyskania pozwolenia zintegrowanego przez obiekt energetyki jądrowej. Wskazuje on tylko organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego dla instalacji jemu towarzyszących (np. agregatów zapewniających awaryjne źródło zasilania), o których mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy, jeżeli takie instalacje towarzyszące faktycznie się pojawiają. Podkreślić należy, że obiekt energetyki jądrowej nie wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego zarówno na kanwie przepisów unijnych (Dyrektywa o emisjach przemysłowych IED), jak i przepisów krajowych transponujących tę dyrektywę, tj. ustawa Poś oraz rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169), dalej jako: „rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r.”.

Unormowanie z punktu 2 w art. 378 ust. 2ab ustawy Poś dotyczy natomiast konkretnej instalacji, tj. jednostki regazyfikacyjnej skroplonego gazu ziemnego w Zatoce Gdańskiej wraz z infrastrukturą niezbędną do jej obsługi, o której mowa w art. 38 pkt 2 lit. zk ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu. W tym przypadku organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego dla tego typu instalacji będzie Marszałek Województwa Pomorskiego.

Co ważne, pozwolenia zintegrowane dla instalacji towarzyszących obiektom energetyki jądrowej, jak również dla instalacji do regazyfikacji, obejmować będą przede wszystkim oddziaływania związane z eksploatacją instalacji spalania paliw np. agregatów prądotwórczych lub kotłów, a więc urządzeń doskonale znanych organom ochrony środowiska. Fakt ten pozostaje kluczowy dla istoty sprawy i przemawia za zasadnością przywrócenia starych, sprawdzonych rozwiązań prawnych. Starostowie i marszałkowie województw posiadają bowiem przeszło dwudziestoletnie doświadczenie w wydawaniu decyzji administracyjnych dotyczących udzielenia pozwolenia zintegrowanego.

2. Czy Ministerstwo planuje program szkoleń lub wsparcie merytoryczne dla organów samorządowych w związku z nowymi kompetencjami w zakresie pozwoleń zintegrowanych dla instalacji LNG i energetyki jądrowej? Jeśli tak – w jakim terminie i w jakiej formie zostaną przeprowadzone?

3. Z jakich środków i w jakiej wysokości zostanie sfinansowane zwiększenie zakresu obowiązków organów samorządowych (starosta, marszałek województwa) związane z wydawaniem pozwoleń zintegrowanych dla nowych typów instalacji? Czy przewidziano dodatkowe środki w budżecie państwa na ten cel?

Należy wyraźnie zaznaczyć, że zmieniany przepis *de facto* nie ustanawia nowych kompetencji dla organów wydających pozwolenia zintegrowane, tym samym zakres obowiązków ww. organów nie ulega zwiększeniu. Pragnę wyjaśnić, że wskazane przez Pana instalacje nie są nowymi rodzajami instalacji wymagającymi uzyskania pozwolenia zintegrowanego. Należą one do grupy instalacji objętych tym obowiązkiem na mocy

art. 201 ust. 1 ustawy PoŚ i wymienionych w treści załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r.

Jak już nadmieniono w poprzednim punkcie, istotą postulowanej zmiany jest powrót do stanu prawnego sprzed nowelizacji z 2023 r. i przywrócenie rozwiązań, zgodnie z którymi, w zależności od skali prowadzonej w nich działalności, organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego dla instalacji podlegających pod ten obowiązek będzie np. właściwy miejscowo starosta lub marszałek województwa.

Jednocześnie informuję, że Minister Klimatu i Środowiska sukcesywnie organizuje szkolenia dla organów wydających pozwolenia zintegrowane dotyczące najnowszych zmian w szeroko rozumianym prawie ochrony środowiska, w tym i szkolenia w zakresie kwestii związanych z tematyką konkluzji BAT.

4. Czy Ministerstwo oceniło ryzyko, że zwolnienie urzędów z obowiązku dodatkowej analizy warunków pozwoleń zintegrowanych po publikacji nowych konkluzji BAT może prowadzić do opóźnień w dostosowaniu instalacji do nowych wymagań środowiskowych? Jeśli tak – jakie mechanizmy zapobiegające temu zjawisku zostały przewidziane?

Projektowana zmiana ma na celu uproszczenie przepisów poprzez wykreślenie z art. 215 ust. 1 ustawy PoŚ obowiązku analizy i porównywania pozwoleń zintegrowanych z nowo opublikowanymi konkluzjami BAT przez organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego. Umożliwia ona prowadzącemu instalację złożenie wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego bez oczekiwania na dokonanie analizy przez organ, co będzie miało wpływ na przyspieszenie procedury uzyskania lub zmiany pozwolenia zintegrowanego.

Organ nadal będzie informował prowadzących instalację o fakcie publikacji konkluzji BAT oraz wzywał do złożenia wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego, wskazując, jakie konkluzje BAT mają zastosowanie i powinny zostać uwzględnione we wniosku. Następnie po otrzymaniu dokumentacji wnioskowej, w ramach postępowania administracyjnego, będzie dokonywał analizy, czy wszystkie konkluzje BAT opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej mające związek z daną instalacją zostały uwzględnione przez wnioskodawcę i czy dana instalacja spełnia wymagania konkluzji BAT.

Dodatkowo projektowana zmiana daje możliwość prowadzącemu instalację wykazania, że jego instalacja nie wymaga dostosowania do wymagań wskazanych w konkluzji BAT. Dokona tego w drodze analizy, którą przekaze organowi w ciągu 3 miesięcy od dnia doręczenia wezwania przez organ.

W przypadku gdy organ nie zgodzi się z wynikami analizy, wezwie prowadzącego instalację do złożenia wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego w terminie roku od dnia doręczenia wezwania.

Projektowana zmiana uprości, a tym samym przyspieszy proces dostosowania pozwoleń zintegrowanych do konkluzji BAT.

5. Czy termin 60 dni na poinformowanie przedsiębiorcy o nowych wymaganiach wynikających z konkluzji BAT jest wystarczający z punktu widzenia organów administracji – w szczególności w sytuacji, gdy jedna publikacja konkluzji BAT może dotyczyć setek instalacji w całym kraju? Ile instalacji objętych pozwoleń zintegrowanych aktualnie funkcjonuje w województwie małopolskim i czy WIOŚ w Krakowie jest przygotowany do obsługi tej liczby w ustawowym terminie?

Termin 60 dni na poinformowanie prowadzącego instalację o publikacji konkluzji BAT jest w ocenie Ministra Klimatu i Środowiska wystarczający. Obowiązek ten dotyczy

wyłącznie przekazania informacji o dacie publikacji konkluzji BAT, a nie przeprowadzenia pełnej analizy zgodności instalacji z nowymi wymaganiami czy zmiany pozwolenia zintegrowanego. Ponadto przedsiębiorcy mają co do zasady czteroletni termin na dostosowanie instalacji oraz warunków pozwolenia do nowych konkluzji BAT, liczony od dnia ich publikacji. Przyjęty 60-dniowy termin pełni zatem funkcję informacyjną i ma na celu zapewnienie, aby prowadzący instalację zostali odpowiednio wcześniej powiadomieni o rozpoczęciu biegu okresu dostosowawczego. W tym kontekście należy uznać, że jest on wystarczający z punktu widzenia organów administracji, zwłaszcza że konkluzje BAT są aktami prawa publikowanymi w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, a ich liczba jest ograniczona, tj. średnio w roku publikuje się 1 konkluzję BAT. Organ nie jest przy tym zobowiązany do dokonania w tym terminie szczegółowej oceny wszystkich konsekwencji wynikających z nowych konkluzji BAT, lecz jedynie do przekazania stosownej informacji prowadzącemu instalację.

Pragnę wskazać, że w rejestrze pozwoleń zintegrowanych prowadzonym przez ministra ds. klimatu zarejestrowanych jest 226 instalacji, dla których zostały wydane pozwolenia zintegrowane, eksploatowanych na terenie województwa małopolskiego.

Wojewódzkie inspektoraty ochrony środowiska kontrolują instalacje posiadające pozwolenia zintegrowane w ramach planowych i pozaplanowych działań Inspekcji Ochrony Środowiska. Kontrole są prowadzone zgodnie z rocznymi planami kontroli oraz na podstawie analizy ryzyka środowiskowego poszczególnych zakładów. Natomiast kontrole pozaplanowe podejmowane są np. w związku ze skargami mieszkańców, interwencjami, wnioskami innych organów administracji lub podejrzeniem naruszenia przepisów ochrony środowiska. Dlatego też projektowana zmiana nie wpłynie na zwiększenie zadań realizowanych przez WIOŚ.

6. W jaki sposób zostanie zapewniona jawność i dostępność informacji o nowych konkluzjach BAT dla przedsiębiorców – w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw, które mogą nie dysponować działami compliance środowiskowego? Czy Ministerstwo planuje stworzenie centralnego rejestru lub bazy danych z aktualnymi konkluzjami BAT i wymaganiami dla poszczególnych branż?

Wszelkie informacje na temat nowych konkluzji BAT publikowane są w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Udostępniane są one również za pomocą krajowego systemu informacyjnego EKOPORTAL, który stanowi, prowadzone przez organy administracji publicznej, źródło informacji środowiskowej. Znajdują się tam m.in. aktualne informacje dotyczące konkluzji BAT, dokumentów referencyjnych BREF oraz wymagań wynikających z dyrektywy IED. Za pośrednictwem serwisu EKOPORTAL przedsiębiorcy, w tym małe i średnie przedsiębiorstwa mają dostęp do aktualnych informacji o wymaganiach środowiskowych, aktach prawnych oraz dokumentach związanych z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT). Wartym podkreślenie jest, że wszystkie te informacje zgromadzone są w jednym, powszechnie dostępnym miejscu. Ponadto, jak już wskazywano w poprzednim punkcie, organy ochrony środowiska zobowiązane będą do informowania przedsiębiorców o publikacji konkluzji BAT w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

7. Wprowadzenie prawa kontrolowanych podmiotów do zgłaszania uwag do protokołu kontroli, z obowiązkiem organu do rozpatrzenia w ciągu 7 dni – czy Ministerstwo oceniło wpływ tego obowiązku na obciążenie pracy organów kontroli (WIOŚ)? Ile dodatkowych etatów lub środków zostanie przeznaczonych na realizację tego obowiązku w Wojewódzkim Inspektoracie Ochrony Środowiska w Krakowie?

8. Czy 7-dniowy termin na rozpatrzenie uwag do protokołu kontroli jest realny w praktyce – w szczególności w sprawach złożonych, wymagających analizy merytorycznej

lub konsultacji z ekspertami? Co się stanie, jeśli organ nie zdąży rozpatrzyć uwag w terminie – czy protokół traci moc, czy uwagi uznaje się za zasadne z mocy prawa?

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw (UDER44) stanowi realizację postulatu deregulacyjnego strony społecznej MKIŚ-68-472 pn. „Prawo wodne i Prawo ochrony Środowiska – protokół kontroli”. Projekt przewiduje m.in. zmiany w ustawie Poś oraz w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2025 r. poz. 960, z późn. zm.) w zakresie procedur kontroli.

Należy zauważyć, że możliwość zgłaszania przez podmiot kontrolowany uwag lub zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli funkcjonuje już na gruncie obowiązujących regulacji. W konsekwencji organy kontroli już obecnie mogą być zobowiązane do podjęcia odpowiednich czynności w związku z uwagami zgłoszonymi przez podmiot kontrolowany. Istotą projektowanej zmiany nie jest zatem ustanowienie całkowicie nowego mechanizmu angażującego organy kontroli, lecz doprecyzowanie sposobu dalszego postępowania organu administracji publicznej w przypadku wniesienia przez kontrolowany podmiot uwag lub zastrzeżeń do protokołu kontroli. Potrzeba wprowadzenia projektowanych regulacji wynika w szczególności z faktu, że brak jednoznacznych przepisów określających sposób realizacji obowiązków organu po otrzymaniu takich uwag lub zastrzeżeń może prowadzić do wątpliwości interpretacyjnych oraz niejednolitej praktyki.

Projektowane rozwiązanie nie powinno zatem powodować istotnego zwiększenia obciążenia pracą organów kontroli. Ewentualne dodatkowe czynności będą podejmowane wyłącznie w tych postępowaniach kontrolnych, w których podmiot kontrolowany skorzysta z przysługującego mu prawa i zgłosi uwagi lub zastrzeżenia do protokołu. Wpływ projektowanej regulacji na obciążenie organów kontroli należy zatem ocenić jako znikomy, zwłaszcza że zasadniczy mechanizm zgłaszania uwag funkcjonuje już obecnie, a projektowane przepisy przede wszystkim porządkują i doprecyzowują sposób dalszego postępowania organu. W konsekwencji przyjęte rozwiązania nie stanowią podstawy do zapewnienia organom kontroli dodatkowych środków finansowych ani dodatkowych etatów. Zakłada się, że czynności związane z rozpatrywaniem uwag lub zastrzeżeń będą wykonywane w ramach posiadanych przez właściwe organy zasobów kadrowych i finansowych.

Odnosząc się natomiast do wskazanego w projektowanych przepisach 7-dniowego terminu na rozpatrzenie uwag lub zastrzeżeń, należy wskazać, że termin ten ma charakter instrukcyjny. Jego niedochowanie przez organ nie powoduje negatywnych skutków prawnych dla prowadzonej kontroli, w szczególności nie skutkuje utratą mocy przez protokół kontroli ani nie prowadzi do uznania uwag lub zastrzeżeń za zasadne z mocy prawa. Termin ten służy przede wszystkim zapewnieniu sprawnego przebiegu czynności podejmowanych po zakończeniu kontroli oraz przeciwdziałaniu nieuzasadnionej przewlekłości na etapie rozpatrywania stanowiska podmiotu kontrolowanego. Jednocześnie jego instrukcyjny charakter pozwala uwzględnić sytuacje, w których charakter lub stopień złożoności zgłoszonych uwag wymaga przeprowadzenia pogłębionej analizy merytorycznej, dokonania dodatkowych ustaleń lub skorzystania z wiedzy specjalistycznej.

Podsumowując, projektowane regulacje służą przede wszystkim usunięciu istniejących wątpliwości interpretacyjnych i jednoznacznemu określeniu sposobu postępowania organu po wniesieniu uwag lub zastrzeżeń do protokołu kontroli. Nie tworzą one zasadniczo nowego rodzaju zadań dla organów kontroli, a ich wpływ na obciążenie tych organów powinien być znikomy.

9. Rozszerzenie kompetencji wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska o kontrole na polskich obszarach morskich – czy ta zmiana wpłynie na zasoby kadrowe i budżety wojewódzkich inspektoratów inlandnych, w tym WIOŚ w Krakowie? Czy Ministerstwo przewiduje transfer środków lub etatów między inspektoratami w związku z nowymi kompetencjami morskimi?

Należy podkreślić, że projektowana regulacja doprecyzowuje właściwość miejscową jedynie Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska oraz Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska. W żaden sposób nie wpływa ona na zasoby kadrowe ani budżety urzędów, przy pomocy których swoje ustawowe zadania wykonają pozostali wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska.

Jednocześnie w projekcie UDER44 zawarto przepisy określające zasady współpracy między organami Inspekcji Ochrony Środowiska a właściwym miejscowo dyrektorem urzędu morskiego w zakresie przeprowadzania czynności kontrolnych w sprawach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2024 r. poz. 425, z późn. zm.), dalej jako: „ustawa o inspekcji”. Wskazana współpraca będzie mieć charakter nieodpłatny oraz będzie świadczona w terminie i zakresie uzgodnionych przez organ Inspekcji Ochrony Środowiska i właściwego miejscowo dyrektora urzędu morskiego. Współpraca obejmować będzie zapewnienie możliwości udziału przedstawicieli organów Inspekcji Ochrony Środowiska w rejsach realizowanych przez organy administracji morskiej, jeżeli okaże się to konieczne do przeprowadzenia czynności kontrolnych w sprawach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy o inspekcji, udostępnienie dokumentacji, będącej w posiadaniu dyrektora urzędu morskiego, niezbędnej dla przeprowadzenia czynności kontrolnych w sprawach, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy o inspekcji, oraz zapewnienie bezpieczeństwa inspektorowi.

10. Czy Ministerstwo planuje monitoring skutków deregulacji – w szczególności wpływu na: liczbę wydanych pozwoleń zintegrowanych, czas wydawania decyzji, liczbę kontroli i ich wyniki, oraz jakość ochrony środowiska – i jeśli tak, w jakim harmonogramie oraz jakie wskaźniki będą mierzone? Czy raporty z monitoringu będą dostępne publicznie?

Projektowane zmiany nie wpłyną na liczbę wydawanych pozwoleń zintegrowanych. Przewidywane jest natomiast usprawnienie tej procedury, tam gdzie przedmiotem wniosku będzie dostosowanie do wymagań z konkluzji BAT. Na ten moment Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie ma planów przygotowania dedykowanych mierników ani raportów. Walidacja efektu nastąpi na podstawie informacji napływających do MKiŚ od organów ochrony środowiska oraz prowadzących instalacje.

Projekt UDER 44 nie przełoży się bezpośrednio na zwiększenie liczby kontroli. Celem działań podejmowane na rzecz usprawnienia procedur administracyjnych jest poprawa jakości ochrony środowiska w Polsce.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Anita Sowińska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM